

ת"פ 53117/11/18 - מדינת ישראל נגד אחמד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53117-11-18 מדינת ישראל נ' אגבאריה

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד משה אייל

נגד

הנאשם

אחמד אגבאריה

ע"י ב"כ עו"ד תמים אבו פנה

גזר דין

1. הנאשם הודה ביום 3.7.19 במסגרת הסדר טיעון חלקי בביצוע עבירת סיוע לשוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין וסעיף 31 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום הנאשם סייע לשוד של אוסף כספים מתושבי רצועת עזה העובדים בישראל שמעביר אותם למשפחותיהם בעזה שפעל באזור ברטעה. הנאשם השיג רכב לצורך ביצוע השוד, והשתתף יחד עם האחרים בביצועו.

טיעוני המדינה

2. המדינה טענה שנפגעו הערכים של קדושת החיים, זכות האדם לשלמות גופו וקניינו, ביטחון הציבור ושלומו, ביטחונו האישי של המתלונן, וזכות הקניין של אלה שלהם יועדו הכספים.
3. המדינה אזכרה פסיקה שעניינה חומרת עבירות השוד וכי ככלל בעבירות מסוג זה יש להטיל מאסר בפועל (ע"פ 3219/09 **פיראס חביבי נ' מדינת ישראל** (7.7.09)), וכן הצורך להגן על הציבור מפני עבירות מסוג זה (ע"פ 6453/14 **דימיטרי קלימנקו נ' מדינת ישראל** (28.1.15)).
4. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען שאין מדובר באירוע ספונטני, אלא אירוע ששולב בו תכנון מוקדם והיערכות משמעותית של מספר אנשים. נטען שהנאשם השתתף בתכנון עם שותפיו לאורך כל הדרך, והיה מודע לכוונת האחרים לבצע שוד וסוכם שישתתף בשוד ובחטיפה ועל כן סיפק רכב לצורך כך. נטען שהנאשם סייע בארגוןם ובהסעת המעורבים למקום השוד וכן במהלך ביצוע השוד עמד בקשר עם האחרים.

5. נטען שהעובדה שהנאשם הורשע בסיוע לשוד אינה מקהה מאחריותו ואינה מפחיתה מחומרת מעשיו, כאשר נטען שמילא תפקיד מרכזי של אספקת רכב וסייע בהסעת השותפים למקום השוד ונכח במקום במהלך ביצועו.

6. נטען שהנאשם היה חלק מתכנית עבריינית כוללת ואפשר את ביצועה. באשר לנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם, צוין שהמתלונן נחבל בידו וברגלו ונזקק לטיפול רפואי וכי היה פוטנציאל לגרימת נזק גדול עוד יותר.

7. כמו כן למתלונן נגרם נזק כספי ושהכספים שנשדדו אינם שלו, והועברו לו לטובת העברתם למשפחות מחוץ לגבולות המדינה. נטען שהסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו פסולות ושהוא יכול לדעת זאת ולהפסיק.

8. באשר למדיניות הענישה אוזכרה הפסיקה הבאה:

ע"פ 6615/15 **שמעון אברבנאל נ' מדינת ישראל**, שם בגין קשר לפשע וסיוע לשוד לפי סעיף 402(א) לחוק, כאשר נאשם ללא עבר פלילי קשר קשר עם אחר לשדוד סניף בנק, נקבע מתחם ענישה שבין 12-24 חודשים והושתו על הנאשם 14 חודשי מאסר. ערעורו של הנאשם נדחה.

ע"פ 5944/13 **סראיענה סלמן נ' מדינת ישראל**, שם הורשע נאשם בסיוע לשוד בנסיבות מחמירות בקשר לשוד נהג מונית באמצעות מברג. נקבע מתחם ענישה בין 0-48 חודשי מאסר, והוטלו 20 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

9. נטען שאין לקבל את המלצתו של שירות המבחן לשילוב הנאשם בתכנית להכנה לטיפול כיוון שאין הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. נטען בסיכומו של עניין שמתחם הענישה נע בין 30-54 חודשי מאסר ושיש להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני הסנגור לעונש

10. הסנגור ציין שכתב האישום תוקן שלוש פעמים, לקולא בכל פעם. נטען שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן האחרון ונטל אחריות. נטען שחלקו לא היה משמעותי כאשר כל שעשה היה להשיג את הרכב וצוין שבנסיעה הוא ירד מהרכב ביחד עם אחר ולא השלים את העבירה המרכזית. נטען שאין חולק שעבירת השוד בוצעה על ידי האחרים.

11. נטען עוד שהפרשייה לא הייתה מפוענחת לולא הודאת הנאשם שהביאה להגשת כתבי אישום נגד

המעורבים האחרים.

12. נטען שהתנתקות הנאשם מביצוע העבירה נבעה מכך שהוא הבין וכך מסר בחקירתו, שמדובר בשוד של אדם מבוגר והוא לא הסכים להשלים את העבירה. כך הפך פעולתו לעבירת סיוע בלבד.

13. נטען עוד שהנאשם שיתף פעולה הן עם הרשויות החוקרות והן עם פרקליטות המדינה ביחס לאחרים. נטען שהנאשם הבין והפנים בשלב מוקדם מאוד שהוא צריך לתת את הדין על מעשיו ולקח אחריות באופן מלא.

14. נטען עוד כי התסקירים שניתנו לנאשם היו חיוביים והצביעו על כך שהנאשם הינו בר שיקום. פורטו עוד נסיבותיו האישיות של הנאשם ונטען כי משפחתו נורמטיבית. באשר למתחם הענישה בעבירה של סיוע לשוד חלק הסניגור על המתחם שהוצע על ידי המדינה וטען שהעונש צריך להיות מחציתו מהעונש בגין עבירה מושלמת. נטען בנוסף כי תפקידו של הנאשם בביצוע העבירה לא היה מרכזי. הסניגור הפנה לת"פ 50508-06-18 שם הוטל בגין עבירת שוד עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ונקבע מתחם של עד 18 חודשי מאסר. הסניגור צידד בעונש שהומלץ על ידי שירות המבחן והפנה עוד לע"פ 4157/07 שם הועמד עונשו של צעיר בגין ביצוע שוד בצוותא על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. הוזכר גם ע"פ 2849/13 שם נדון נאשם ל- 6 חודשי עבודות שירות. בסופו של עניין צידד הסניגור בהטלת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

15. הנאשם עצמו הביע חרטה וטען שלמד לקח.

תסקירי המבחן

16. בתסקיר מיום 28.3.19 נסקרו קורותיו של הנאשם שהוא בן 28 עם 12 שנות לימוד ועם רקע תעסוקתי רציף. משפחת מוצאו נורמטיבית. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. באשר להבנתו אודות העבירה וקשריו צוין הבנה חלקית באותו שלב. הומלץ על דחיית הדיון במספר חודשים על מנת לאפשר תחילתו של הליך טיפולי. בתסקיר מסכם מיום 30.6.19 תואר שילובו בתחילתו של הליך טיפולי ויכולת להפיק תועלת מהמשך ההליך. על כן שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה וחצי ושילובו בהליך טיפולי ייעודי. עוד הוסף, "באשר לאופי הענישה, לצד העבירות הקשות והאלימות, לקחנו בחשבון היעדר עבר פלילי, שיתוף פעולה עם שירותנו, יכולת יותר גבוהה להתייחס לחלקו בעבירות ולקחת אחריות על הטיפול בעצמו...". הומלץ על הטלת עבודות שירות.

דין

17. במקרה זה הערכים המוגנים שנפגעו היו שמירה על הקניין הפרטי, שמירה על בטחון הציבור ושמירה על שלטון החוק. לעבירה קדמה תכנון מוקדם, בו השתתף הנאשם אם כי הוא לא היה המבצע העיקרי (ובסופו של דבר הואשם בסיוע בלבד). הפגיעה בערכים מבחינת הנאשם הייתה ברמה בינונית לכל הפחות. הנאשם היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ויכל להמנע מהם. במקרה דנן מתחם הענישה נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

18. ואולם בהתחשב באמור בתסקיר נראה לי שהנאשם דנן נכנס בגדר אלה שיש להעדיף ביחס אליהם שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה. במקרה דנן מדובר במספר תסקירים אשר עקבו אחר התקדמות הנאשם במהלך ההליך והובאה לבסוף המלצה מסכמת עם העדפה ברורה לשיקומו על פני ענישה אחרת.

19. אשר על כן יש מקום לחרוג משיקולי ענישה ולהעדיף שיקולי שיקום.

20. הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. צו מבחן למשך שנה וחצי במהלכו ישתתף הנאשם בתכנית שיותווה על ידי שירות המבחן.

ב. מאסר למשך 6 חודשים שירוצו שעבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות.

ג. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים למשך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם עובר עבירת פשע מסוג אלימות.

ד. פיצוי למתלונן על סך 5,000 ₪ שישולם עד ליום 31.10.19.

ניתן היום, כ"ד אלול תשע"ט, 24 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

